

Sygn. akt V GC 355/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Marek Bajak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Barbara Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016 r. w Tarnobrzegu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W.

przeciwko B. G.

o zapłatę kwoty 6 084,56 zł

I. zasądza od pozwanej B. G. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 5 962,09 zł (pięć tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt dwa złote dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 23 lutego 2015r

II. w pozostałej części powództwo oddala

III. zasądza od pozwanej B. G. na rzecz powoda kwotę 77,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

Sędzia:

Sygn. akt V GC 355/15

Uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego Wydziału V Gospodarczego

z dnia 26 stycznia 2016r.

W postępowaniu elektronicznym przed Sądem Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie powód (...) Bank (...) S.A. w W. – pozwem wniesionym w dniu 23 lutego 2015r. – domagał się zasądzenia od pozwanej B. G. -Wydawnictwo (...) w M. kwoty 6 084, 56zł w tym: 1/ kwoty 4 924, 07zł (należność główna) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP

od dnia 24 lutego 2015r. do dnia zapłaty, 2/ kwoty 1 130, 49zł (tytułem odsetek umownych naliczonych do dnia 23 lutego 2015r.), 3/ kwoty 30zł (tytułem opłat i prowizji bankowych). Wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie ksiąg rachunkowych (...) Bank (...) S.A. stwierdzone zostało, że na dzień 23 lutego 2015r. figuruje

w nich wymagalna i niespłacona wierzytelność Banku przysługująca od pozwanej, wynikająca

z czynności bankowej objętej umową nr (...) z dnia 09 czerwca 2005r. Pomimo wezwania do zapłaty pozwana swoich zobowiązań wobec powoda nie uregulowała. (k- 2-3 i 35-38)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt VI Nc-e 327687/15

Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie Wydział VI Cywilny w dniu 24 marca 2015r. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. (k-11)

Pozwana B. G. powyższy nakaz zapłaty w całości zaskarżyła, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Wskazała, że roszczenia powoda, jako nie istniejące ewentualnie – przedawnione, powinny być oddalone w całości. Przyznała, że faktycznie zawarła z powodem umowę bankową. Jednak, jak oświadczyła, przedmiotowa umowa została przez bank wypowiedziana. Zarazem nigdy przeciwko niej prowadzone nie było postępowanie egzekucyjne, jak również powód nigdy nie wzywał jej i nie występował (a przynajmniej ona nic o tym nie wie) o wydanie bankowego tytułu egzekucyjnego. Tym samym, zdaniem pozwanej, roszczenie powoda uległo już przedawnieniu. (k-15 i 76)

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2015r., Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty z dnia 24 marca 2015r. wydanego pod sygn. akt VI Nc-e 32787/15 i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu. (k-25)

Do Wydziału V Gospodarczego Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu sprawa została przekazana dnia 17 sierpnia 2015r. i zarejestrowana pod sygn. akt V GC 355/15.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 czerwca 2005r. (...) Bank (...) S.A.

w W. i B. G. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą - Wydawnictwo (...) w M. zawarli Umowę nr (...) o wydanie i używanie kart kredytowych (...) – z limitem wynoszącym 5 tysięcy złotych.

Każda ze stron umowy, zgodnie z jej §25 ust. 3, mogła umowę wypowiedzieć. Jednakże rozwiązanie umowy nie zwalniało posiadacza rachunku z obowiązku rozliczenia wszelkich zobowiązań finansowych wynikających z używania kart.

W umowie wskazano, że na dzień zawarcia umowy stopa oprocentowania kredytu dla kart kredytowych wynosi 16% w stosunku rocznym (§16 ust. 2), a stopa oprocentowania dla należności przeterminowanych 26% w stosunku rocznym (§25 ust. 6).

W umowie, w §31, zastrzeżono dla Banku należne odsetki, opłaty i prowizje poprzez obciążenie rachunku według stawek określonych w umowie i taryfie.

Integralną częścią umowy był Regulamin wydawania i używania karty kredytowej (...). Zgodnie z jego treścią: rozwiązanie umowy następowało m.in. w przypadku wypowiedzenia umowy przez posiadacza rachunku (§35), posiadacz rachunku w każdym czasie obowiązywania umowy mógł zrezygnować z karty, co powodowało wypowiedzenie umowy (§36), posiadacz rachunku w każdym czasie mógł wypowiedzieć umowę, a termin wypowiedzenia umowy wynosił jeden miesiąc i liczony był od dnia następującego po dniu doręczenia wypowiedzenia do (...) Banku (...) S.A. (§37).

Zgodnie z §22 regulaminu, operacje gotówkowe i bezgotówkowe dokonane przy użyciu karty były ewidencjonowane na rachunku, a zestawienie operacji udostępniane było posiadaczowi rachunku po zakończeniu cyklu rozliczeniowego, w sposób z nim uzgodniony (§24). Regulamin zastrzegł jednak, że nieotrzymanie zestawienia operacji nie zwalniało jednak posiadacza rachunku z obowiązku terminowej spłaty zobowiązań związanych z obsługą karty (§27 ust.1).

Dowód – umowa k. 40-41v, regulamin k. 42-56.

W dniu 07 października 2013r. B. G. poinformowała (...) Bank (...) S.A. o rezygnacji z karty.

Dowód – zrzut ekranu systemu informatycznego powoda z rezygnacją pozwanej z karty k-57.

Pismem z dnia 07 marca 2014r. (...) Bank (...) S.A.

w W. wezwała B. G., w związku z wypowiedzeniem przez nią umowy o wydanie i używanie karty kredytowej, do zapłaty kwoty 5 396, 54zł przysługującej z tytułu: 1/ niespłaconego kapitału w kwocie 4 924, 07zł, 2/ odsetek zaległych w kwocie 442, 47zł, 3/ kosztów monitu w kwocie 30zł oraz dalszych odsetek naliczonych na bieżąco, według zmiennej stopy procentowej, wynoszącej na sporządzenia pisma 16% w stosunku rocznym, w terminie 7 dni licząc od dnia doręczenia wezwania. Bank poinformował, że ostateczną kwotę zaległości należy uzgodnić z Bankiem w dniu dokonywania spłaty, natomiast niespłacenie zaległości wobec Banku w podanym terminie spowoduje wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego, a następnie złożenie do sądu wniosku o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności albo złożenie do sądu pozwu o zapłatę – w celu uzyskania tytułu wykonawczego.

Powyższe pismo Bank wysłał dnia 26 marca 2014r. do B. G.. Przesyłka pocztowa adresowa do B. G. dwukrotnie awizowana powróciła do Banku z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie”.

Dowód – pismo k. 58, koperta z przesyłką k- 59.

Według wyciągu z ksiąg bankowych nr (...), na dzień 23 lutego 2015r., w księgach bankowych (...) Bank (...) S.A. w W., istniało wymagalne zadłużenie B. G. z tytułu przeterminowanego zadłużenia wynikającego z umowy o wydanie i używanie kart kredytowych (...) nr (...)/2005 z dnia 09 czerwca 2005r.

Na wymagalną wierzytelność składały się:

1/ niespłacona należność główna w kwocie 4 924, 07zł

2/ odsetki naliczone do dnia 22.02.2015r. (włącznie) w kwocie 1 130, 49zł, przy stopach procentowych:

- 16% w stosunku rocznym za okres od 7.10.2013r. do 8.10.2014r. od kwoty 4 924, 07zł

- i 12% w stosunku rocznym za okres od 9.10.2014r. do 22.02.2015r. do kwoty 4 924, 07zł

3/ opłaty i prowizje 30, 00zł.

Dalsze odsetki należne od dnia 23.02.2015r. obliczane od kwoty 4 924, 07zł są zmienne, według stopy procentowej wynikającej z Uchwał Zarządu (...) S.A., właściwej dla kredytów przeterminowanych i postawionych po okresie wypowiedzenia w stan natychmiastowej wykonalności, udzielonych na cele konsumpcyjne, stanowiącej każdorazowo czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, wynoszącej na dzień sporządzenia niniejszego wyciągu 12% w stosunku rocznym. Odsetki te obciążają dłużnika.

Dowód – wyciąg k-39

Na podstawie w/w dowodów Sąd ustalił stan faktyczny, poddając je ocenie na podstawie art. 233§1 kpc.

Na stronach spoczywał ciężar udowodnienia faktów, z których strony wywodziły skutki prawne (art.6 kc).

Przedłożone przez strony dokumenty prywatne stanowiły dowód tego, że osoby, które je podpisały, złożyły oświadczenia w nich zawarte (art.245 kpc). O materialnej mocy dowodowej tych dokumentów Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, o której wyżej.

Twierdzenia i oświadczenia stron Sąd wziął pod uwagę przy ustaleniu stanu faktycznego w zakresie, w jakim nie były one wzajemnie kwestionowane (art. 229, 230 kpc).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporne było w procesie pomiędzy stronami podpisanie w dniu 09 czerwca 2005r. umowy nr(...) o wydawanie i używanie kart kredytowych (...),
której integralną częścią był Regulamin wydawania i używania karty kredytowej (...).

Obie strony w procesie potwierdziły, że powyższa umowa karty kredytowej zawarta pomiędzy stronami uległa rozwiązaniu.

Ustalono w toku procesu, że w dniu 06 listopada 2013r., powyższa umowa została rozwiązana, w wyniku złożonej 07 października 2013r. rezygnacji pozwanej z karty kredytowej, wydanej do przedmiotowej umowy. Zgodnie z §36 Regulaminu, rezygnacja pozwanej z karty oznaczała wypowiedzenie przez nią umowy. Z kolei zgodnie z §37 Regulaminu, pozwaną wiązał termin wypowiedzenia wynoszący 1 miesiąc, liczony od dnia następnego po dniu doręczenia wypowiedzenia do (...) Banku (...) S.A. Pozwana umowę wypowiedziała więc ze skutkiem na dzień 06 listopada 2013r., co oznacza, że w dniu 07 listopada 2013r. kwota kredytu wraz z odsetkami i opłatami należna Bankowi wobec pozwanej stała się wymagalna w całości. Stosownie do §25 ust. 3 umowy, rozwiązanie umowy nie zwalniało pozwanej z obowiązku rozliczenia wszelkich zobowiązań finansowych wynikających z używania karty.

Zgodnie z wyliczeniami Sądu, opierającymi się na przedstawionych przez powoda w procesie dowodach z dokumentów, pozwana zobowiązania jest do zapłaty powodowi z umowy karty kredytowej wymagalnego na dzień 07 listopada 2013r. zadłużenia obejmującego łącznie kwotę 5 962, 09zł w tym: należność główną na kwotę 4 924, 07zł, odsetki na kwotę łączną 1 008, 02zł w tym kwotę 787, 85zł odsetek za okres od 07.10.2013r. do 08.10.2014r., wg wyliczenia: 4924, 07zł x 16 % i kwotę 220, 17zł odsetek za okres od 09.10.2014r. do 22.02.2015r., wg wyliczenia: 4924, 07zł x 12% / 365 dni x 136 dni zwłoki oraz tytułem opłaty i prowizji, tj. kosztów monitu na kwotę 30zł.

W procesie powód wykazał, że wzywał pozwaną do uregulowania zadłużenia z umowy karty kredytowej. Pozwana za wezwanie powoda zadłużenia nie uregulowała. Dlatego powód wystąpił przeciwko pozwanej z pozwem o zapłatę. Według stanu na dzień złożenia pozwu w e-sądzie, powód mógł albo wystąpić przeciwko pozwanej z pozwem do sądu albo wystawić przeciwko niej bankowy tytułu egzekucyjny i skierować do sądu wnioski o nadanie temu bankowemu tytułowi klauzuli wykonalności. Wybór należał do powoda.

Wbrew zarzutom pozwanej, roszczenie dochodzone pozwem nie uległo przedawnieniu. Umowa uległa rozwiązaniu z dniem 06 listopada 2013r., a więc roszczenie stało się wymagalne z dniem 07 listopada 2013r. Termin przedawnienia roszczeń z umowy kredytowej wynosi, w myśl art. 118 kc, 3 lata. Rozpoczął swój bieg dnia 07 listopada 2013r. Powód wystąpił przeciwko pozwanej z pozwem do e-sądu dnia 23 lutego 2015r., a więc roszczenie przedawnione w tej dacie nie było.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana zarzuciła, że roszczenie powoda nie istnieje. Sąd zobowiązał pozwaną pisemnie do wykazania w jakikolwiek sposób, np. przez złożenie wyciągu z konta prowadzonego dla przedmiotowej karty kredytowej sporządzonego przez bank lub w drodze wydruku z konta (możliwość taką pozwana miała zgodnie z §22 i 24 Regulaminu), że na dzień rozwiązania umowy pozwana nie miała zadłużenia wobec powodowego Banku. Na wezwanie Sądu pozwana jednak nie zareagowała (k. 86-87). Nie wykazała tym samym, że nie jest dłużnikiem powoda

z umowy karty kredytowej. Nie stawiała się na wezwanie Sądu w dniu 26 stycznia 2016r. na rozprawę i nie złożyła w procesie żadnych wniosków dowodowych (k. 88).

Wobec powyższego mając na uwadze treść podpisanej przez strony umowy karty kredytowej, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda, na podstawie art. 353§1 kc, powyżej wyliczoną kwotę, tj. 5 962, 09zł, oddalając powództwo w pozostałej części, tj. w zakresie odsetek umownych żądanych ponad kwotę 1 008, 02zł. Zasądzone wyrokiem należność główna

4 924, 07zł, odsetki umowne 1 008, 02zł oraz koszty 30zł należą się powodowi od pozwanej na podstawie umowy, czego pozwana w procesie skutecznie nie zakwestionowała.

O odsetkach ustawowych od zasądzonej wyrokiem kwoty 5 962, 09zł Sąd orzekł na podstawie art. 482§1 kc, przyznając je powodowi od pozwanej od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 23 lutego 2015r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, przyznając powodowi od pozwanej tytułem ich zwrotu kwotę 77zł, na którą w całości złożyła się uiszczona przez powoda opłata sądowa od pozwu.

Sędzia:

ZARZĄDZENIE

Odpisy wyroku i uzasadnienia doręczyć pozwanej.

Sędzia: